

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljajo tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 102.

V Ljubljani, v ponedeljek 5. maja 1890.

Letnik XVIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. maja.

Budgetna razprava.

(16. dan.)

Rudeče pike.

Šolarčki se bojé pike, zlasti rudeče, s katero jim preté! Skoro prav tako se godí zdaj v državnem zboru, kjer se kaže strašna praznota; od 353 poslancev jih je komaj tretjina tukaj in skoro pri vsakem glasovanji nastajajo dvomi, je zbornica sklepna ali ne, ker je treba za sklepčnost vsaj sto poslancev. To je malo dostojno za postavodajalni zbor; še manj dostojno pa bode, če bode predsednik Chlumecy prisiljen, uresničiti opomin, da bode pred prestopom na dnevni red po imenih klical poslance, kateri so v zbornici in katerih ni, ako bode zaradi sklepčnosti v kakem dvomu. Pri izbiranji poslancev naj bi volilci jednako, kakor na zmožnost, gledali tudi na to, ali se more in hoče dotični tudi marljivo vdeleževati sej, ali ne, ker najbolj nadarjeni poslanec nič ne pomaga, ako ga ni v zboru. Žalosten vzgled v tem oziru so Dalmatinci, od katerih sta navadno le dva tukaj namesto osmih, in ki se naposled hudujejo, da pri budgetni razpravi ne pridejo k besedi!

Naši kolovodje so včeraj ngibali, kako bi zamudne poslance spravili na Dunaj, in so ukrenili, da v ta namen najbolje kaže v tem tednu voliti za delegacijo, ker k dotičnim volitvam navadno prihajajo vsi. To bode sicer nekoliko pomagalo; mnogim pa presedajo tudi te volitve, kar naj bi si zapomnili njihovi volilci.

Davkarski eksekutorji.

Glavni razgovor v dopoldanski seji je veljal davkarskim eksekutorjem. Poslanec Garnhaft in Kokoschinegg sta se pritoževala, da prizadeva iztirjevanje davkov preobilne troške in da so zamudne obresti previsoke. Jako pomenljiv je bil v tem oziru govor ministerskega svetnika Böhma, ki je poudarjal, da je vlada v zadnjem času sama od sebe po administrativnem potu vpeljala mnogo polajšav pri iztirjevanji davkov. Prvo poskušnjo v tem oziru napravil je bil finančni minister že leta 1881 na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem, ter za male davkoplačevalce zdatno znižal troške za opomine in za rubežen. Ker so se ti poskusi obnesli, raztegnila se je dotična odredba tudi na druge dežele. Po tej odredbi bilo je leta 1889 v Nižji Avstriji omenjenih polajšav deležnih 56.613 davkoplačevalcev, katerim se je prihranilo 47.753 gld. eksekutivnih troškov. V istem letu je bilo dalje te dobrote deležnih: na Štajarskem 138.322 davkoplačevalcev s 43.306 gld., na Koroškem 8280 davkoplačevalcev z 2542 gld., na Kranjskem 43.664 davkoplačevalcev z 22.245 gld., v Istri 53.357 davkoplačevalcev z 21.142 gld., na Goriškem 15.896 davkoplačevalcev z 6571 gld. itd. Po vseh deželah se je na ta način prihranilo 600.000 gld. eksekutivnih troškov.

Gledé odpisov pri zemljiškem davku omenja, da je bilo že v tem letu do 28. aprila zemljiškega davka odpisanega 1.635.302 gld. (Čujte! Čujte!) Ravno tako s številkami dokazuje, da so se eksekutivni troški v preteklem letu od 895.142 gld., kolikor so znašali leta 1888, znižali na 843.442 gld., torej okroglo za 50.000 gld., in da se stalno

znižanje proti lanskemu letu kaže tudi letos, ker so po izkazu prvega četrtletja za 17.842 gld. manjši, kakor v prvem četrtletji 1889. Tudi gledé rubežni je naša država veliko na boljsem, kakor n. pr. Prusija. Število takih rubežen znaša pri nas okroglo 1 milijon; v Prusiji pa je bilo po zagotovitlu državnega kancelarja samo pri razrednem davku takih rubežen 1.101.000. Sicer pa so dejansko izvršene eksekucije večjega pomena, kakor rubežni. In tudi v tem oziru se leto za letom kaže veselo boljšanje. Leta 1886 je bilo dejanskih prodaj 44.084, leta 1887 32.698, leta 1888 30.655 in leta 1889 le 27.601. (Dr. Trojan: Čujte! Čujte!) Tudi to je zanimivo, da so zaostali davki leta 1879 znašali 18-8%, leta 1888 pa le še 15-2%. Gledé dohodninskega davka omenja, da je znašal leta 1889 njegov čisti dohodek 26.681.000 gld., to je, za 1.514.000 gld. več, kakor v prejšnjem letu. Konečno je govornik v imenu vlade zagotavljal, da bode po svoji moči odpravila vse nedostatke in se ozirala na zaslišane pritožbe.

Pri glasovanji obveljali so posamezni zneski direktnih davkov v skupni svoti 104.122.000 gld. Troški pri teh davkih znašajo 660.000 gld.

Pri carini je govoril Friderik Suess in priporočal znižanje carine pri nekaterih rečeh. Po njegovem govoru bili so dohodki carine potrjeni v skupnem znesku 39.619.822 gld., troški pa proračunjeni na 2.134.000 gld.

Vžitninski davek

dal je povod jako obširni razpravi, katero je pričel dr. Steinwender s pritožbami o davku na žganje, češ, da mnogi kmečki posestniki zlasti po hribih zaradi velicega davka več ne kuhajo žganja, kar je na škodo kmetijstvu in državi.

Za njim je poljski poslanec Rutowski silno obširno govoril o davku na žganje in na drobno opisoval slabe strani žganjarske postave, vsled katere je naša državna polovica nasproti Ogerskej jako na slabem. Zakaj bi se pri nas ne moglo ravno toliko žganja pridelovati, kakor na Ogerskem? Vlada naj stopi krepko na noge in vse stranke jo bodo rade podpirale.

Sekijski načelnik baron Baumgartner je ugovarjal Steinwenderju, da se vladi ne more očitati trdosrčnost ali zatiranje žganjarjev, če gleda na to, da se natančno izvršujejo postave, in če kaznuje nje, ki z napačnimi naznanili goljufajo gosposke. Tudi Rutowskemu je obširno dokazoval, da napake novega zakona niso tako hude, kakor je trdil, in da je vlada dovolila marsikaj polajšav, ne pa poostрила zakona z izvrševalnimi določbami.

Tudi baron Spens je tožil o veliki škodi, ki jo žganjarska postava prizadeva kmetijskim žganjarjem, ter poudarjal da bode treba zakon premeniti in se ozirati na potrebe kmetijskih posestnikov. Konečno je dr. Menger prijel Rutowskega, češ, da je imela levica pri razpravi žganjarskega zakona prav iste pomislike, kakor jih je našteval Rutowski, da se pa desnica ni zmenila za nje, ampak jih z nasprotnim glasovanjem hladnokrvno odklonila. Po konečni besedi poročevalca Abrahamoviča obvelja vžitnina od žganja v znesku 32.375.000 gld., od droži pa 430.000 gld.

Ker je finančni minister želel, da bi zbornica včeraj dovršila celi proračun finančnega ministerstva, mislil je predsednik Chlumecy, da to naj-

laglje doseže, ako ob treh popoldne sklene sejo, in napové večerno sejo. Ali dr. Steinwenderju to ni bilo všeč, mnogim drugim seveda tudi ne, zato predlaga, da naj se dnevna seja nadaljuje, večerna seja pa opusti. Toda pri glasovanji bil je ta predlog odklonjen s 86 glasovi proti 45. Predsednik torej ob 1/4. uro sklene sejo z naznanilom, da se ob 7. uri prične

večerna seja.

Ker je bilo že dopoldne komaj 120 do 130 poslancev v zbornici in so se zaradi sobote še nekateri odpeljali domov, bilo je jako dvomljivo, ali bo zbornica sklepna ali ne. K sreči se je sošlo 109 poslancev, da se je moglo vršiti zborovanje, ki pa ni imelo tistega vspeha, katerega sta si finančni minister in predsednik obetala. Türk je govoril še enkrat o žganji in tožil, da je Grauerjeva tovarna v Opavi pri denaturovanji žganja nepostavno ravnala, da pa zaradi tega ni bila kaznovana, ampak je marveč človek imel opletanje, ki je bil to naznanil gosposki.

Fürnkranz se je pritoževal o velikosti vžitninskega davka pri vinu in moštu, dr. Jaques pa je porabil vžitnino od piva, da je obširno govoril o prestopkih pri plačevanju vžitninskega davka in priporočal premembo dotičnih postavnih določb.

Sol za živino.

Leto za letom pri budgetni razpravi zlasti kmečki poslanci zahtevajo od vlade, da naj že skoraj privoli sol za živino. Tudi letošnja razprava je bila v tem oziru zanimiva. Prvi je štajarski kmečki poslanec Stadlober govoril za tako sol, ki naj bi se po nizki ceni dajala živinorejcem, za njim pa je češki poslanec Woldrich dokazoval, da kmetijstvu in živinoreji odide več kakor 20 milijonov gld., samo da se pri soli skupi nekaj čez en milijon goldinarjev več, kakor če bi se dovolila sol za živino in prodajala po jako znižani ceni. Govor obsega vse, kar je v tem oziru pomenljivega, zato bi bilo prav ga vsega priobčiti ter ga v ta namen pošljem po stenografičnem zapisniku.

Za Woldrichom je izpregovoril še dr. Angerer in priporočal, da naj se odpravijo zapreke, ki se ljudem delajo, predno dobé sol iz solnikov. Med temi govori je bilo zaradi pozne ure odšlo toliko poslancev, da zbornica ni bila več sklepna. Predsednik torej do prihodnje seje odloži glasovanje o soli, ki državi donaja 20.679.800 gld., troškov pa prizadeva 3.047.000 gld., in prihodnjo sejo napové na jutri ob 10. uri dopoldne.

Dolenjska železnica.

(Konec.)

Nameravana dolenjska železnica je bila že leta 1886. v novembru izmerjena kot glavna železnica II. vrste od kolodvora južne železnice v Ljubljani v dolžini 82.5 km. skozi Grosuplje, Višnjo Goro, Hudo in Trebnje do Novega Mesta, oziroma do Straže. Od Grosuplja se je določila kot lokalna železnica, v dolžini 49 km. postranska črta do Kočevja skozi Ribnico.

V ta namen se je iz zastopnikov interesentov na Kranjskem osnoval konsorcij, ki je po daljših obravnavah naposled sestavil konkreten načrt za dobavo potrebnih denarnih sredstev, in ta načrt je vlada tudi potrdila.

Po tem načrtu naj bi državna uprava dovolila 2½ milijona gld. podpore v večletnih obrokih proti sprejetju glavniških delnic, da se doseže gradbena glavnica v najvišjem znesku 10 milijonov. Ostala svota v znesku 7½ milijona naj bi se pokrila z glavniškimi delnicami interesentov in dežele Kranjske, in z izdavo prioritetnih delnic s pomočjo denarnega tržišča.

Interesentje so doslej podpisali 550.000 gld., ki se bodo tekom obravnav še zvikšali. Kranjski deželni zbor je v seji dne 19. oktobra 1888 z ozirom na gospodarsko važnost in korist nameravane železnice sklenil, da prevzame za 500.000 gld. delnic, katere bode dežela izplačala v letnih obrokih.

Kranjski deželni zbor pa je tudi obljubil, da bi slučajno namesto omenjene deželne podpore dežela prevzela tudi garancijo za štiriodstotno obrestovanje in plačevanje prioritetnih delnic, s čimur bi se ti vrednostni papirji mogli prodati po višjem kurzu in tudi vsa za zgradbo investovana glavnica, torej tudi glavniške delnice, katere bi prevzela država, donasala bi iz dohodkov železnice višje obresti.

Dalje je obljubila trboveljska premogova družba, ki ima bogate in pripravne sklade premoga v kočevskem okraji, torej tudi koristi, če se železnica zgradi, da bode dajala upravi državnih železnic, ki prevzame promet dolenske železnice, za svojo ceno mnogo premoga, vsled česar bi si država precij prihranila, kar bi se po načrtu konzorcija zaračunilo na korist podjetja dolenske železnice s tem, da bi se temu nekoliko popustilo pri povračilu prometnih stroškov državni upravi ali na kak drug način, ki bi se pozneje določil.

O ponudbi trboveljske družbe morejo se vršiti še previdna poizvedovanja in študije, ki so se že pričela in od katerih je odvisno, ali jo more državna uprava, oziroma železnično podjetje sprejeti.

Finančne koristi, ki bi izvirale iz pogodbe s trboveljsko družbo za državno upravo, posredno pa za podjetje dolenske železnice, bile bi tudi bistvena podlaga garanciji dežele Kranjske za prioritetne obveznice. Na vsak način pa je poleg podpore dežele Kranjske direktni ali indirektni donesek trboveljske družbe neobhodno potreben pogoj nameravanega podjetja.

Kar se tiče splačevanja železničnega podjetja, določen je čisti dohodek na podlagi uradnih poizvedb na 275.000 gld.; k temu pa je treba prišteti še dohodek lokalnega prometa v Ljubljani, prevažanja rude, kamenja, apna in opeke in velikega prometa iz kočevskega okraja, kjer so bogati skladi premoga.

Torej je upanje utemeljeno, da bode skupni dohodek železnice, če tudi ne prva leta, gotovo pa v bližnji prihodnosti pokrili vse stroške za izplačevanje in amortizacijo glavnice v znesku 10 ali 11 milijonov, utegne celo toliko preostajati, da se bode preostanek mogel porabiti za druge železnice na Kranjskem.

Gradnja železnice je sedaj odvisna še od vspeha obravnav s trboveljsko družbo, od načina prioritetnih obveznic, kakor tudi od pogodbe s konzorcijem o koncesiji in prometu.

Z ozirom na to pojasnilo, in sicer na jedni strani na gospodarski pomen nameravane železnice, dalje na veliko požrtvovalnost dežele Kranjske in interesentov in splačevanja novih železničnih črt, na drugi strani z ozirom na vedno rastočo bedo na Dolenskem, ima vlada povoda dovolj, da že sedaj dobi postavno pooblastilo, da dovoli konzorciju državno podporo.

Predloženi postavni načrt naj bi vlado pooblastil, da prevzame za 2½ milijona glavniških delnic v zagotovilo nameravane železnice.

Člen II. postavnega načrta določuje,

1. da se mora ostala svota 7.500.000 gld. pokriti z glavniškimi delnicami interesentov za najmanj 600.000 gld. ter štiriodstotnimi prioritetnimi obveznicami in delnicami, in da

2. vsled pravic in medsobojnih razmer lastnikov raznih delnic država kot lastnica glavniških delnic ne bode trpela nobene škode.

Za mogoče investicije in druga železniška podjetja na Kranjskem naj se po členu III. znesek primerno zviša s prioritetnimi obveznicami, prioritetnimi in glavniškimi delnicami.

Člen IV. načrta določuje plačevanje kupne cene glavniških delnic, katere prevzame država, in sicer na korist znižanja eskomptnih obresti v petletnih

obrokih po 500.000 gld.; prvi obrok se ne bode izplačal pred pretekom 1. 1892., in sploh le tedaj, ako se bode vlada prepričala, da je železnica po načrtu zagotovljena.

V členu V. je določen čas gradnje na 2½ leta, in sicer od dne dane koncesije.

Po členu VI. se bode delo oddalo po dogovoru z vlado.

Člen VII. določuje, da bode za časa koncesije vlada vodila promet na račun koncesionarjev, ki bodo morali povrniti dotične prometne stroške.

Člen VIII. določuje, da stopi postava v veljavo z dnem njenega objavljenja. Z izvršitvijo postave sta pooblaščen trgovinski in finančni minister.

Govor poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dne 17. aprila.

„Visoka zbornica! Sedanja vlada je že več nego deset let na krmilu vkljub najhujši opoziciji. Opozicija je hotela baš prijeti v roke najhujše orožje, izogibati se češkemu deželnemu zboru in zapustiti državni zbor. Tu se je pripetilo, kar se je najmanj pričakovalo: Vlada je stopila med prepiralec in jih je pregovorila, da se sporazumejo. Na mah se je ves položaj premenil, takojmenovane fakijske opozicije ni več, postala je sposobna za vladanje.

Njega vzvišenost, gospod ministerski predsednik grof Taaffe, ima sedaj dvoje železo v ognju, dve večini v tej visoki zbornici in dve vladni stranki na razpolaganje. To je provzročila češka sprava. To spravo različno tolmačijo Nemci in Slovani. Jaz se ne bodem spuščal v kritiko tega sporazumljenja. Vsekako pa hočem naglašati jedno stran te sprave in opozoriti Vas nanjo, ker ni največje važnosti le za nas južne Slované, temveč za vse Slované skupne Avstrije.

Iz sprave je razvidno namreč, da se Nemci in Slovani v Avstriji lahko sporazumljajo, če se hočejo. Drugič, da vlada med prepiralec lahko uspešno posreduje, sevéda, če hoče. In tretjič, da vsi faktorji: Nemci, Slovani in vlada najdejo lahko pravo pot in primerna sredstva za sporazumljenje, če le hočejo.

Pot je v skupnem posvetovanju in pogajanju o stvaréh, v katerih se mnenja ne vjemajo; sredstvo je pa narodna enakopravnost, katera je lepo izrečena v XIX. členu državnih osnovnih zakonov. Sevéda se tajiti ne dá, da je slovanska večina v kraljestvu češkem pri tej priložnosti dala vzgled prijenljivosti, spravljivosti in požrtvovalnosti; vendar pa se mora naglašati, da je nemška manjšina začela prepuščati načelo, da sme jeden narod prezirati in zatirati drugega. Nemška manjšina na Češkem je zmisel državnih osnovnih zakonov jedrnat izrazila, da je vsak narod drugemu enakopraven, naj je tudi v manjšini.

Nemški liberalci spomnili so se takoj svojega lastnega dela, državnega osnovnega zakona, in so v njegovih načelih poiskali varstvo za svojo nemško narodnost in jezik.

Pa že tri leta so mi dali dogodki prav, kajti baš v kraljevini češki se je na zahtevanje nemške manjšine član XIX. državnega osnovnega zakona toliko uporabil, da odslej onda večina ne bode več sklepala za manjšino v narodnih in jezikovnih vprašanjih. V tem oziru je manjšina zavarovana proti pritiskanju in zatiranju večine. Ni se jej treba več bati za narodnost svojo, temveč lahko obrača vso pozornost na duševne, gospodarske in kulturne naloge. S tem se je najzanesljivejša podlaga za trajen mir pridobila. (Poslanec Vošnjak: Istina!) Priznati moram, da smo prišli do pomenljivega prevrata v avstrijski notranji politiki. Ta prevrat se mi zdi tem pomenljivejši, ker se tudi v ogerski državni polovici vedno jasneje kažejo slabi nasledki zatiranja Hrvatov, Srbov, Slovakov, Rusinov in Rumunov, in so se v Nemčiji pripetili dogodki, kateri delajo bližnjo bodočnost Evrope nepreračunljivo.

Tembolj je dolžnost avstrijskih državljanov in ljudskih zastopnikov, da naredé mir. Pot do tega in pravo sredstvo kaže v bistvu češka sprava. Treba le še, da načela češke sprave — „mutatis mutandis“ sevéda — raztegnemo tudi na druge mešane dežele (Čujte! Čujte! Prav res! na desnici), pa bode nastal mir. (Odobrovanje na desnici. — Poslanec Vošnjak: Na Koroškem tudi!)

Kdor čisla doslednost, resnico in pravico, lahko se bode prepričal, da se kaj takega, kakor na Češkem, mora uvesti tudi na Moravskem, v Šleziji, na Štajarskem, Koroškem in Primorskem. (Odobrovanje na desnici.) Kajti vse one pritožbe, o katerih se je razpravljalo pri spravi; vse one vzroke, ki so

govorili na Češkem za spravo, najdemo tudi v navedenih deželah, samo da še v večji in hujši meri. (Prav res! na desnici.)

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. maja.

Notranje dežele.

Nezaupnica dr. Riegru. Poročali smo, da je vsled agitacije Mladočehov 56 volilnih mož v mladočeškem glasilu objavilo nezaupnico češkemu v boji osivilemu voditelju dr. Riegru. Kolike vrednosti je ta nezaupnica, dokazuje naslednje: Župan v Semilu in trije mestni odborniki so odposlali v Prago telegram, v katerem protestujejo proti omenjeni nezaupnici. Skovana je bila v vredništvu „Narodnih Listov“, podpise pa je nabiral neki Vodsedalek ter z zvijačo lovil ljudi; torej dotična nezaupnica nikakor ni izraz večine tamošnjih volilcev. Enako je odločno protestoval župan v Železnem Brodu. Okrajni zastop pa je v svoji seji sklenil izjavo, da izraža dr. Riegru neomejeno zaupanje. Oni podkupljeni in zapeljani volilni možje, ki so podpisali nezaupnico, so le neznatna manjšina vseh volilcev, sicer pa že zgubili svoj volilski mandat. Ta čin zopet kaže, da je politična strast narodu propast. In taka strast vodi mladočeške politike, ki v sredstvih niso izbirčni.

Katoliški centrum in škofovska izjava. Klubov načelnik grof Brandis in namestnik prelat Karlon sta dne 28. aprila izročila kardinalu in knezoadškofu grofu Schönbornu v Pragi zahvalno adreso, katero je sklenil katoliški centrum državnega zbora povodom škofovske izjave o verski šoli. V adresi navajajo, da so se katoliško-konservativni poslanci vedno potegovali za versko šolo in te njihove zahteve je katoliško ljudstvo podpiralo z mnogimi resolucijami v tem smislu. Nova vladna predloga o presnovi ljudske šole ne zadoščuje potrebam in zahtevam katoliškega prebivalstva v nobenem oziru. V tem važnem trenutku so avstrijski škofje povzdignili svoj glas v gospodski zbornici s svojo izjavo, šolsko vprašanje spravili na boljši tir ter poslancem dali podlago za nadaljno delovanje. Zato podpisani poslanci katoliškega centra izražajo vsem avstrijskim škofom zahvalo.

Vnanje države.

Srbija. Strankarski dunajski in budimpeštanski listi slikajo razmere med Avstrijo in Srbijo kolikor mogoče s temnimi barvami. Pred vsem pa napadajo radikalno stranko ter ji pri vsaki priložnosti kar morejo predbacivajo. V resnici si pa prizadeva omenjena stranka, odkar je prevzela odgovornost, da bi zboljšala in utrdila razmere med Srbijo in avstrijsko-ogersko državo. In delovanje njeno je uspešno; kajti razmere med imenovanimi državama so povsem prijateljske. To potrjuje naslednji pripetljaj: Sedanji avstrijski zastopnik v Belem Gradu je znani etnograf bar. Thömmel. Da se natančneje pouči o srbskem narodu, potuje sedaj po Srbiji. Srbska vlada skazuje svojo naklonjenost Avstriji in podaja potovalcu, ki je ob enem avstrijski general, priložnost, da si ogleda vse utrdbe, na katere naleti na svojem potovanju. To kaže vsekako, da je radikalna srbska vlada Avstriji prijazna in naklonjena.

Bolgarija. Iz Sofije se poroča: Bolgarski zastopnik Vulkovič je že več tednov v Atenah, kamor je prišel iz svojega prejšnjega mesta v Carjigradu. Sprva se je zdel stvar političnim krogom malenkostna, in se je mislilo, da je to premeščenje le kaj zasebnega. Zadnji čas pa so se oglasili grški listi in razpravljajo stvar na dolgo in široko ter jo imenujejo političsko poslanstvo. Fraze o balkanski zvezi se zopet oživljajo. Znani belgijski učenjak in prijatelj Jugoslovanom, Lavelay, predlaga v nekem bolgarskem listu, da se osnuje na Balkanu mejnarodno sodišče, katero bode razsojevalo pogoste prepire med posameznimi narodi, kakor ga imajo švicarski kantoni. Grški listi pozdravljajo Vulkoviča in menijo, da Bolgari uvidevajo, kake „krivice“ so prizadevali vzhodno-rumeljskim Grkom. Bolgarski listi pišejo, da je mogoče sporazumenje med Bolgarijo in Grecijo gledé na macedonsko vprašanje. — Kakor se poroča listom, dovršila se je preiskava v Panicevi zaroti. Ta teden se prične pravda. Vojaški upravitelj zahteva za Panico smrtno kazen, za njegove pristaše pa tri- do petnajstletno ječo.

Nemčija. Nemški listi omenjajo zadnje dni mnogo knjižice „Videant consules“. Pisatelj njen zahteva vojno z Rusijo in poračunjenje s Francijo. Da se ni to že leta 1887 zgodilo, močno obžaluje. Ob nemško vojskino upravo spodtika se malodane povsod. Organizacijo nemškega bojnega topničarstva imenuje „polizeiwidrig“. Nemčija mora imeti gospodstvo nad baltičkim morjem že zaradi svojega brodovja in kupčije. Do te posesti pride pa le z vojno proti Rusiji. Mej drugim pravi pisatelj, da je slišal iz ust umrlega cesarja Friderika, da sta se nemški cesar Friderik in sedanji ruski car pogovarjala o omenjenem posestvu. Car je rekel nemškemu cesarju, — onda še cesarjeviču, — da bode „baltičsko vprašanje“ vedno lahko provzročilo vojno med Nemčijo in Rusijo. Še je čas, popraviti zamudo; pred vsem je treba zboljšati topničarstvo in pomnožiti število izurjenega moštva; v to svrhu naj bi se od-

puščali vojaki, ko so doslužili dve leti pod orožjem. Sicer je za Nemčijo še potreben mir, ker ni še pripravljena v vojaških zadevah. Kakor hitro bode pa zmožna vojne, pričeti jo mora.

Izvirni dopisi.

Iz Milana, 25. aprila. Neizmerna, sicer lepa, a vendarle enakolična planjava razširja se od Bolonje do Milana. Kakor vojaki v vrsti so razdeljena in postavljena drevesa. Na tej poti se vidi, koliko groze dela le-tu besna povodenj; daleč na okrog se vidi, da je stalo vse v vodi.

Noč je že, ko pridemo le še trije znanci — dva Čeha in jaz — v Milan. Stopimo v nam navetovan hotel, a drugi dan že zjutraj se prepričamo, kako silno drago je življenje v Milanu.

Oglejmo si cerkve. Tu je največja gotična cerkev v Italiji. Torej ima „la bella Italia“ največje cerkve v obeh slogih, ker kolonjska cerkev ima prostora le za 30.000, a stolna milanska cerkev za 37.000 in cerkev sv. Pavla v Rimu za 34.000 ljudij. Lep je zares milanski „božji dom“ s 365 stolpovi in stolpiči; vse ozaljšave so iz lepega kamena. Človeku se zdé, kakor sladkor. In glej! Ta veliki božji hram, tako krasen, tako prostrán, še ni dodelan. Zidati se je začel leta 1386 po obljubi milanskega markiza Ivana Paleazza-Viskontija, torej se zida že več nego poltisoč let; izdelanih je na tem templji božjem čez 3000 kipov in kipičev, a še okrog tisoč jih potrebuje. Izdalo se je le mojstrom, katerih je lepo število, — čez 180, — že nad 550 milijonov lir. Vsa je gotična, le nekoliko zadnje zahodne strani je na strogi ukaz Napoleonov v romansko-okroglem slogu zidanega. Dasi pa je že zdaj dokaj krasna, vendar hočejo pročelje še lepše napraviti, in sicer po načrtu slavnega milanskega rojaka Josipa Brentana, ki je v napravi načrtov v ta namen si stekel med vsemi tekmeči celega sveta palmovo vejo.

Opravili smo svojo pobožnost spodaj pri grobu nestrohnega — kakor se nam je iz zanesljivega vira poročalo — telesa sv. Karola Boromeja.

Nato gremo gori v višino na stolp in pregledamo okolico milansko. Se precej lepa je, zelena, — le jednolična, obširna plan, in v mestu nekoji lepi trgi, široke ulice.

V Napolji utegneš videti višje in mnogo lepše hiše, prostorne ulice, in okolico daleko lepšo; takisto i v Florenciji diviti se moraš veliko več naravni krasoti okoličanskej, katero se trudi še umetnost po mogočnosti poveljati.

Videli smo dalje cerkev sv. Marka, sv. Ambrozija, sv. Karola, — kjer je letos v postu propovedoval glasoviti govornik P. da Montefeltri v prepolni cerkvi, — cerkev Matere Božje in druge. Prepričali smo se, da so nekatere še precej lepe, a morajo se daleč skriti pred stolno milansko in take nekoje cerkve drugih najimenitnejših italijanskih mest.

A užalilo mi je srce, ko sem videl spomenike velikih krščanskih nasprotnikov na javnih prostorih.

Tu še nekoliko rečem o neki posebnosti milanske škofije. To je ambrozijanski obred sv. maše. Po rimskem obredu se sme samo na grobu sv. Karola maševati.

Ta obred je med najstarejšimi, dejal mi je neki prijazen gospod. Zato ga je obdržal papež Urban II., ki je sicer mnogo v tem oziru radi jednosti prepovedal. V kratkem pa na povelje modrovladajočega papeža Leona XIII. izide novi misal. Ta maša po ambrozijanskem obredu je, kakor sem sam v mašnih bukvah gledal, daljša; ima jedno berilo za lektorja, jeden list za subdijakona in evangelij za dijakona; vmes še več antifon in molitev. Sv. maša se sklene z „Ite missa est“ brez zadnjega evangelija.

Pri sv. evangeliju je šel dijakon od velikega altarja na levo in trije strežniki za njim; jeden mu je držal luč; tu je glasno latinsko sv. evangelij pel, potem gre k altarju nazaj.

Petje je drugačno, kot rimsko; a meni ni ugajalo, lepše je rimsko.

Očitne procesije po mestu ni bilo, — prepovedana je od italijanske vlade. Opoludne so cerkve zaprte. Krog cerkev je veliko prodajalnic. Le ljudje so mirnejši, — ker bliže planin, — kot v srednji in južni Italiji.

Iz Horjula, 30. aprila. (Zahvala.) Vrhniška kmetska posojilnica je pri obnem zboru dné 21. marca t. l. med drugim se spominjala tudi tukajšnje šole ter ji naklonila za učne pripomočke revnim učencem denarno svoto deset goldinarjev. Ta lepi dar je kaj dobro došel in je bil s toliko večjim veseljem sprejet,

ker je tu zares velika potreba in ko dozda v ta namen še nikdar ni nikaka podpora došla, ker je na tukajšnji jednorazrednici nad 200 šolo obiskajoče dece, izvzemši ponavljalce, in je med njo za tretjino revne šolske mladine; le premnogokrat so otroci brez potrebnega šolskega orodja, ter se ne morejo učiti, ampak le v uku zaostajajo. Občina se prištevata tudi med bolj revne in nima sreče, da bi se v nji našel kak prijatelj in dobrotnik šole. Zato je ta dar posebno prav in dobro došel. Za vso naklonjeno svoto nakupilo se je raznega pisalnega šolskega blaga, ter ga je najrevnejša šolska mladina že deležna. V svojem in v imenu revne šolske mladine bodi tu „Vrhniški posojilnici“ izrečena najpristranejša zahvala. Vodstvo.

Dnevne novice.

(Dnevni red) seji ljubljanskega občinskega sveta v torek 6. dan maja t. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila predsedstva. 2. Pravnega in personalnega odseka poročilo gledé rezultata letošnjih dopolnitvenih volitev za občinski svet. 3. Volitev podžupana (§ 31. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano). 4. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta in dopolnitvene volitve v nekatere občasne odseke. 5. Finančnega odseka poročilo: a) o pozivu vis. c. kr. vlade, pod katerimi pogoji bi za slučaj mobilizacije mestna občina prepustila vojnemu erarju šolski poslopji na Cojzovi cesti in v poljskih ulicah in pa nekatere druge šolske prostore; b) o nakupu hiš štev. 15 in 17. v kravji dolini. 6. Šolskega odseka poročilo: a) o vodstvu I. mestne deške ljudske šole prošnji za izredni prispevek za učila in knjižnico; b) o prošnji šolskega sluga Ivana Skubeta za prvo petletnico; c) o mestnih ljudskih šol računih gledé dotacij za l. 1888/89; d) o računih gledé dotacij c. kr. velike realke in priklopljene ji modelirske šole za 1889. leto.

(Na shodu muzejskega društva) je imel zadnjo soboto večer g. Pečnik, znani razkopovatelj starih gomil po Kranjskem, govor v slovenskem jeziku. Čudili so se poslušalci, da more priprosti mož o učenih stvaréh tako spretno govoriti. Poznalo se mu je, da ni govoril iz knjig, ampak iz skušnje. Med posameznimi stavki se je pač včasih pogrešala logična zveza, in dasi je govoril prenašlo, je bil vendar splošni vtis tako ugoden, da so bili vsi zadovoljni. Razdelil je razpravo v tri dele, govoré o nekdanjih stanovanjih Keltov, oziroma Slovanov, Galcev in Rimljanov, ter o njihovih grobovih. Kraji Dolenjske so bili že pred Kristusovim rojstvom močno obljude, posebno pa oni okrog Šmarjete in Krškega. Vsa stanovanja so morala biti lesena, zidanega mesta — po njegovem mnenji — pred Rimljani ni bilo nikjer na Kranjskem. Nad Koriti in pri Dvoru se dobé ostanke takih stanovanj. Poleg tega je pa pri Dobrničah in Dvoru cele kupe stare žlindre, kar kaže, da so nekdanj ondi stanovali plavci in kovači. Od bronaste dóbe so se našli trije meči. O denarjih iz istega časa po Dolenjskem dozda še ni bilo sluha, nekaj so jih zasledili na Notranjskem. V stanovanja je bil jeden vhod od severa in drugi od juga. Posebno znamenit je Križni Vrh, kjer so bili bogati pokopani skupaj v velikih gomilah in revni za-se posebej. Vače se odlikujejo s čeladami in bronastimi posodami in Podzemelj z lepimi zapestnicami, povsod po Kranjskem se pa najdejo umetne igle, ki so si zelo podobne, in kolači, na katere so postavljali lonce za kuhe. Ljudstva zapustivša te ostanke so morala biti kaj mogočna. — Galci, ki so se pozneje tu naselili, položili so mnogo lepih mečev v grobove brez gomil, da se od zunaj ne poznajo. To je tako imenovana laténska dóba. 20 galskih grobov je govornik razkopal pri Podzemlju in še več po drugih krajih. Vse mrliče skoraj brez izjeme so Galci sežigali in le včasih pol trupla sežgali in pol pokopali; posebno ženska trupla so morala iti na ogenj. Med drugimi izkopanimi stvarmi so zanimive škarje. Pokopališča so večidel po hribih, pri Krški Vasi je jedno na ravnem. Za 1 m na debelo se včasih dobí pepela v jednom grobu. Pri Ložu in Knežaku je čez 300 takih pepelnatih grobov. Po Pečnikovi sodbi stari Metullum ni bil pri Blokah, kakor nekateri trdijo, ker je ondi prostor za mesto celó premajhen. Znabiti je stal pri Ložu, kjer je morala biti močna trdnjava, ali v Šilertaboru, ali pa pri sv. Katarini v jelšanski fari na Primorskem. Nad St. Petrom je 16 prazgodovinskih stanovanj na hribih, pri Mariji Magdaleni poleg Šmarja pa znamenito gradišče. Piskre ali sklede ima

mrlič vedno pri nogah in nikdar ne pri glavi. Po Notranjskem so prazgodovinski grobovi pomešani z rimskimi, po Dolenjskem so pa drugi od drugih popolnoma ločeni. Pri Koritih se pozná, da so ljudje že zunaj gradišč stanovali. Nekoliko drzno trditev je izrekel govornik, da so se stanovalci na koleh raz ljubljanskega barja preselili na sedanji Ig, in da so Rimljanje v 1. stoletji po Kr. sezidali Emono, kjer zdaj stoji Ljubljana. Pri Igu je stari zid prazgodovinsk, v Ljubljani rimsk. Pri Trebnem ni bilo velikega mesta, znabiti kaka stražnica. Praetorium Latobiorum naj se išče pri Dobravi. Blizo Stičine so velikanske gomile ob sedanji cesti proti St. Vidu. Tudi St. Lovrenc se odlikuje z lepimi grobovi iz te dóbe. — Za časa Rimljanov je držala cesta čez Trebno na Noviodunum (pri Krškem), a črepinje ni najti ob cesti keltske, vse je rimsko. Ostanke hiš pričajo, da je bil zid iz trdne opeke in hiše slikane. Čez 3000 rimskih grobov je razkopal, v katerih so bili mrlič sežgani in v 500 grobovih so bili pokopani celi. Važno trgovsko mesto je bilo Noviodunum ob Savi, zdaj Drnovo pri Krškem imenovano. Cesta je šla od tod na štiri strani. Niso se zadovoljili s slabo pitno vodo, ampak 706 m daleč so napeljali vodo ter z umetno napravo jo celó gonili na hrib. Pozná se še vodovod in močni zid. V prvem stoletji so pokopavali kar v zemljo in v teh grobovih najdeš najlepše skledice in igle. V drugem stoletji so grobovi kameniti in v njih so pepel in košice posebej odbrane. G. Pečnik je dal natančno ponarediti iz lepenke več takih grobov iz konca 3. stoletja, stokrat pomanjšanih, ter jih je kazal poslušalcem. Stale so žare na posebnem prostoru. Posneta je tudi slikarija. Zapestnice, koralov, zlatih in srebrnih uhanov nima z lepa kak drug muzej tako krasnih in v tolikem številu kot ljubljanski iz teh razkopanih grobov. Cesar Konštatín je ustavil sežiganje in ukazal mrliče cele pokopavati. Omenijo naj se tu še toplice, katere so stavili Rimljanje na suhem, brez gorkih studencev. Nanosili so vode va-nje in spodaj pod-njo kurili, da so jo segreli. Take toplice so stale na Malencah in pri Kulpi ter celó na nekem hribu. Sploh so bile Malence velika naselbina, kar kaže množica grobov. Pozabiti se ne smejo izsekani grobovi v Kaplji Vasi pri Mokronogu in pri Trebelnem. Čudovit je nad vse kraj pri Sv. Lovrencu nad Polhovim Gradcem, kjer je cerkvenik na tem 823 m visokem hribu nakopal cel koš starin in jih sežgal, češ, da se bode nato-pilo čisto zlato, a je napravil čisto škodo. G. Pečnik méni, da so se prebivalci Nauporta (Vrhniče), ko je bilo mesto razdejano, tjekaj naselili. Kaj posebnega so imeli na Gorjancih, kjer so v hiši sredi sobe mrliče pokopavali. Prezreti se ne smé Sv. Gora, kjer so peščene jame in grobovi pri Ložu pod Šneperkom, kjer so se našli v jednom grobu po trije mrlič, ležeči na zobéh. Na razgled je dal govornik tudi dobro narejene karte, s katerimi je dokazal, da mu je znan, kar se tiče gomil, skoraj vsak kotiček Dolenjske in Notranjske. Prepričali so se nekateri iz tega izrednega govara, da se dá celó „po kranjsko“ kaj povedati.

(Čast. gosp. Vincencij Mayr), župnik na Breznici, katerega je bil pred meseci neznan hudodelec napal in nevarno ranil, naznanja tem potom, da je včeraj z božjo pomočjo prvič po nesrečnem dnevu zopet opravil daritev sv. maše, ter vsem prijateljem in znancem, ki so mu ob času nesreče v tako obilnem številu izrazili svoje sočutje, izreka svojo srčno zahvalo.

(Iz Amerike) nam piše znanec: Na cvetno nedeljo je umrl g. Juraj Vertin. Šel je v Čikago nakupiti si poletnega blaga za prodajalnico. Potoma se je najbrže prehladil, v Čikagi ulegel in umrl. Pogreb je bil veličasten. Ranjki je bil prijazen mož in usmiljenega srca. Dne 20. februarja so spremili na grobišče telo Mihaela Strbenca. Pretisnilo ga je v jami. Na belo nedeljo so zakopali Luko Mušiča iz Dragatuša. Prinesli so ga mrtvega iz jame. Na Dolenjskem je pustil ženo in otroke. Bog jim daj večni mir!

(Delo so ustavili) v soboto opoldne v Mariboru delavci južne železnice, ker vodstvo južne železnice ni ustreglo njihovim zahtevam. Popoldne je bil napovedan na velikem travniku pred delavnico shod, h kateremu je obljubil okrajni glavar osebno priti. — V Karpanu pri Panju v Istri je ustavilo delo v premogovih jamah do 1000 delavcev, ki zahtevajo osemurno delo in višjo plačo.

(Iz Štange) se nam piše: G. Feliks Toman, kamnosek v Kravji dolini v Ljubljani, je za tukajšnje

cerkev izdelal dva stranska altarja, prižnico iz razno-
vrstnega marmorja in šest podob iz belega kamna.
(Nove pismene znamke) po 2, 3, 5, 10, 15,
20, 50 kr., 1 gld., 1 gld. 50 kr. in po 2 gld. pridejo
meseca junija v promet.

Raznoterosti.

— Katoliški cerkvi v Plovdivu je podaril
sv. oče papež Leon XIII. dva velika zvana, katera
mu je vtil za njegovo slavnost neki nemški zvonar.
Zvonova tehtata 2500 kilogramov in nosita imeni
S. S. Ferdinand in Clement.

— Netopirji v Avstraliji. Tamošnjim
najemnikom ne delajo velike pregelavice samo zajci,
temveč tudi netopirji. Ti požeruhi imajo rudeče
plasičke in merijo z razprostrtimi perotnicami skoro
po štiri čevlje. Posebno veliko škodo prizadevajo
sadju in zelenjavi. Smokve in mehko ovočje je njih
slastičica.

— Lep dobiček bo naredil hamburški vrtnar,
kateri je bil vsadil pred tremi leti šmarnice v pri-
meroma slabo zemljo. V tretjem letu so čebule
godne za brstenje in letos bode vrtnar cvetlice po-
trgal. Vseh šmarnic je okoli 1.200.000, prodal je
vse v New-York po 3 penige druga k drugi.

Telegrami.

Celje, 5. maja. Blagoslovljenje opata
Ogradija vršilo se je najsijajnejše. Knezo-
škof Mihael in opat zagotovljena sta brez-
številnih dokazov neomejenih simpatij obeh
narodnostij.

Dunaj, 4. maja. Danes dopoldne je bilo
ministersko posvetovanje pod predsedništvom
grofa Kalnokya. Jutri bode nadaljevanje pod
predsedstvom cesarjevim.

Dunaj, 5. maja. Dr. Smolka je nocoj
več ur mirno spal; obrača se mu na bolje.

Pulj, 5. maja. Ladija „Aurora“ se je
vrnila z azijskega potovanja.

Lviv, 4. maja. Poljski listi poročajo, da
je v Varšavi zopet zbolelo mnogo oseb za
influenco.

Pariz, 5. maja. Pri ožjih volitvah v
mestni zastop je izvoljenih 52 republikancev,
6 konservativcev in 1 boulangist. V Tour-
cougu in Roubaixu je ustavilo delo do
100.000 delavcev.

Madrid, 5. maja. Včerajšnjih delavskih
demonstracij se je vdeležilo do 10.000 oseb.
Delavci so v mnogih provincijah zbirali se
po ulicah ter vladi izročali peticije za osem-
urno delo.

London, 5. maja. Shod v Hyde-parku se
je izvršil mirno; govorniki so govorili jako
zmerno za osemurno delo.

Umrli so:

30. aprila. Neža Košak, gostilja, 71 let, Kolodvorske
ulice 6, pljučnica.

1. maja. Friderika Pessiak, zasebnica, 69 let, Resljeva
cesta 11, pljučni edem.

2. maja. Antonija Gostinčar, delavčeva hči, 16 mesecev,
Kravja dolina 4, jetika. — Jožef Melik, delavec, 23 let, Črna
vas 14, jetika. — Janez Hohengasser, prisiljenec, 20 let, Po-
ljanski nasip 50, pneumonia.

Tujci.

2. maja.

Pri **Stonu**: Meneel, Herman, Gross, z Dunaja. — Münch iz Prage. — Körösi iz
Gradea. — Wachtl in Göpfert iz Plzna. — Gamer iz Solnograda. — Homan iz Radovljice.
— Turkovič, župnik, iz Čucenj.

Pri **Mauču**: Hofman in Paulin, trgovca, in Ralsch, z Dunaja. — Schmieger s so-
progo s Češkega. — Kremer, trgovec, iz Olomuca. — Hofbauer, trgovec z lesom, iz Tržiča.
— Tschurtschenthaler iz Trsta.

Odvetniška pisarna

D^R. FR. STORA

se nahaja (3-2)

od 3. maja nadalje

v Križevniških ulicah šte. 2.

Izdajatelj: Matija Kolar.

30. aprila. Ivana Vindišar, delavka, 45 let, jetika. —
Tomaž Smole, delavec, 55 let, kap.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
3	7. u. zjut.	734.2	5.4	brezv.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	732.6	18.2	sl. svzh.	"	
	9. u. zveč.	732.7	10.6	sl. zap.	del. jasno	
4	7. u. zjut.	730.8	8.0	brezv.	megla	2-00
	2. u. pop.	729.0	19.0	szapad	oblačno	
	9. u. zveč.	729.3	11.8	svzhod	"	

Srednja temperatura obeh dni 11.5°, in 12.9°, za 0.1° in 1.1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89 gld. 50 kr.
Srebrna 5% " 100 " " 16 %	89 " 85 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	944 " — "
Kreditne akcije	302 " — "
London	118 " 15 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 40 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemške marke	58 " 02 1/2 "

Stanje avstro-ogerske banke

dné 1. maja 1889.

(Brzejavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 400,340.000 (+ 5,156.000)
Kovinski zaklad	" 241,999.000 (— 210.000)
Listnica	" 148,039.000 (+ 4,439.000)
Lombard	" 22,565.000 (— 1,305.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 43,954.000 (— 4,849.000)

Javna zahvala.

V akademskem letu 1889/90 blagovolili ste dalje daro-
vati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov
v Gradi“: Slavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj
60 (t. j. šestdeset) gld. in slavna posojilnica v Celju 50 (t. j.
petdeset) gld.

Za ta velikodušna darova izreka opravični odbor „Pod-
piralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradi“ plemenitima
dariteljema v imenu revnih in podpore vrednih vseučiliščnikov
slovenskih najtoplejšo zahvalo

V Gradi, dné 3. maja 1890.

Dr. Gregorij Krek,
vseučilišni profesor in zastopnik akad. senata,
predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek,
cand. iur., tajnik.

Premeščenje.

Podpisani uljudno naznanja, da
se je 6. t. m.

preselil na sv. Petra cesto h.-št. 4,

ter da ordinuje, kakor navadno od
8. do 9. ure zjutraj in od 2. do
3. ure popoldan.

(2-1)

Dr. Josip Derč.

Javna dražba.

Pri cerkvi sv. Elizabete v Malem Otoku vršila se bodo po-
pravila ter zidal

nov zvonik in žagrad

Razna dela z dotičnim materialom vred proračunjena so:

1. Zidarska na	1140 gl.	— kr.
2. Kamnoseška na	90 "	40 "
3. Tesarska na	430 "	— "
4. Mizarska na	130 "	— "
5. Ključarska in kovaška na	150 "	— "
6. Steklarska na	6 "	80 "
7. Plesarska na	14 "	— "
8. Kleparska na	223 "	30 "
9. Razna dela na	373 "	80 "

vkup 2558 gld. 30 kr.

Vsa ta dela oddala se bodo pri javni minuendo licitaciji, katera bode

15. maja t. l. ob 4. uri popoldne

pri cerkvi v Malem Otoku. Kdor hoče eno ali tudi vsa ta dela pre-
vzeti, mora 10% proračunjenega zneska za tisto delo kot varščino podpisane-
mu izročiti.

Natanenejši pogoji se zvedo pri podpisane-
mu, kjer se zamorejo videti
tudi obrisi.

Župnijski urad Hrenovice, dné 30. aprila 1890.

(3-2)

Alojzij Puc, župnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

(20-10)

Karola Gianijsa zalogo umetaljne vezanine in
tkanine priporočata

Fellinger & Hassinger

Dunaj, I., Seilergasse 10, Göttheimhof
velečastiti duhovščini kakor:

bandera, baldahine,
mašne plašče,
dalmatike, pluviale,
velume monštrance,
kelihe, kadilnice,
altarne svetilnice,
svete kipe, križeva pota,
božje grobe,
cerkvene lestence od
stekla in medi,
vaskovrstne oblike in zlaga.
Na zahteranje pošiljajo se
paramenti na ogled.
Skoro 100 let imajoči sloveč ob-
stanek naše ustanovitve jamči za-
nesljudnost naše trdnice.
Ilustrovane cenike pošil-
jajo brezplačno in franko.

J. & S. KESSLER v BRNU,

7 Ferdinandove ulice 7.

Največja, najcenejša zaloga pomladanskega in letnega
blaga.

Poletensko grebenasto sukno,

ki se dá prati in je jako ele-
gantno in trdno za gospode,
dvajsetih boj, 20 cm. širo-
kosti za

celo obleko

6.5 metra le 3 gld.

Kdor le jedenkrat kupi, pre-
priča se, kako izvrstno se dá
prati in kako trdno je.

Brnska sukna

se razpošiljajo po čudovito
nizki ceni in sicer:

po gl. 3.75 3-10 m. za celo

obleko.

po gl. 5.50 3-10 m. za boljše

obleko.

po gl. 8.50 3-10 m. za fino

obleko.

po gl. 6.— 2-10 m. za ogrtač,

franc. piquet-gilet za gl. 1.50,

Blago za talarje za prečast.

duhovščino (tudi za poletne

suknje) 1.20 m. široko,

meter gl. 1.50

Črni peruvienne in doskins

za salonske obleke po 3-25 m.

od gl. 10.— naprej.

Elegantno in bogato omišljeni uzorci se pošiljajo gospo-
dom krojačem brezplačno.

Ceniki o perilu za gospode in gospé, o galanterijah,

uzorci sukna in rezanega blaga brezplačno in franko.

Pošilja se s poštnim povzetjem. (16-8)

Spominjajte se ljubljanske dijaške

in ljudske kuhinje pri igri in stavah,

pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih

dobitkih.